

MINISTER ŚRODOWISKA

BMzk-070-800/29121/13/ML

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 30.07.2013 r.
nr. 3736, podpis. K. Piórci

Warszawa, dnia 29 lipca 2013 r.

p. J. Giderek
SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 31.07.13, zał.
nr. 6874, podpis. J. Giderek

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Senatorski Biuro Marszałka,

Odpowiadając na oświadczenie senatorów Leszka Piechoty i Andrzeja Misiółka, przekazane pismem z dnia 11 lipca 2013 r., znak: **BPS/043-36-1545/13**, złożone podczas 36. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej w dniu 4 lipca 2013 r., w załączeniu przekazuję stosowne wyjaśnienia.

Z posiedzeniem

Z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU
GŁÓWNY KONSERWATOR PRZYRODY

Janusz Zaleski

Do wiadomości:

Departament Spraw Parlamentarnych, Kancelaria Prezesa Rady Ministrów

**Odpowiedź na oświadczenie senatorów Leszka Piechoty i Andrzeja Misiolka,
przekazane pismem z dnia 11 lipca 2013 r., znak: BPS/043-36-1545/13.**

W odpowiedzi na pismo z dnia 11 lipca 2013 r., znak: BPS/043-36-1545/13, przekazujące oświadczenie senatorów Leszka Piechoty i Andrzeja Misiolka złożone podczas 36. posiedzenia Senatu RP w dniu 4 lipca 2013 r., uprzejmie informuję.

Wymieniony przepis art. 379 ust. 3 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.) określa uprawnienia, które przysługują kontrolującym w imieniu organów wymienionych w art. 379 ust. 1 ww. ustawy. Z przepisu wynika, że w trakcie kontroli, kontrolującemu może towarzyszyć rzeczoznawca, a kontrola może być wykonywana przy użyciu niezbędnego sprzętu. Nie oznacza to więc, że kontrolujący musi korzystać z rzeczoznawcy, czy też sprzętu. Obecność rzeczoznawcy będzie wskazana wtedy, gdy kontrolujący nie dysponuje specjalistyczną wiedzą umożliwiającą przeprowadzenie kontroli. Z kolei użycie sprzętu będzie wskazane wówczas, gdy wykonuje się pomiary (np. hałasu) albo pobiera próbki (np. gleby).

Tak więc, odpowiadając na pytanie zawarte w wymienionym piśmie, czy możliwe jest wykonywanie czynności kontrolnych samodzielnie przez kontrolującego, należy udzielić odpowiedzi twierdzącej.

Rzeczoznawcy, o których mowa w przepisie art. 379 ust. 3 pkt 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska, to funkcjonujący w różnych obszarach gospodarki eksperci, którzy posiadają wiedzę specjalistyczną. W celu skorzystania z wiedzy fachowej, w przypadku, gdy organ kontrolny nie zatrudnia specjalistów z danej dziedziny, może w takim przypadku korzystać z wiedzy fachowej osób trzecich np. biegłego sądowego w określonej dziedzinie.

Stosownie do przepisu art. 379 ust. 3 pkt 1 ww. ustawy, kontrolujący jest uprawniony do wstępu na teren nieruchomości zamieszkałych, na których nie jest prowadzona działalność gospodarcza, w godzinach od 6.00 do 22.00. Prawo wstępu na teren nieruchomości, obiektu lub ich części dotyczy każdej nieruchomości, obiektu lub ich części, o ile działalność tam prowadzona jest przedmiotem kontroli. Oczywiście chodzi o kontrolę z zakresu przestrzegania i stosowania przepisów z zakresu ochrony środowiska, gdyż tylko w tym zakresie, stosownie do art. 379 ust. 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska, organy ochrony środowiska mogą przeprowadzać kontrolę.

Przepis art. 379 ust. 3 ww. ustawy określa różne uprawnienia kontrolującego w związku z wykonywaną kontrolą. Określenie tych uprawnień przez ustawodawcę nie jest równoznaczne z obowiązkiem, czy potrzebą korzystania równocześnie z wszystkich wymienionych uprawnień. Udzielenie upoważnienia kontrolującemu może zawierać wszystkie uprawnienia określone art. 379 ust. 3 tak, aby w razie potrzeby dokonywać kontroli w pełnym zakresie. Oczywiście upoważnienie może wskazywać, że kontrolujący jest upoważniony tylko do określonego uprawnienia.

Stosownie do art. 379 ust. 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska, wymienione w tym przepisie organy, każdy zgodnie z właściwością, sprawują kontrolę przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska. Przykładowo marszałek województwa i starosta wydają pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, a więc, stosownie do art. 379 ust. 1 ww. ustawy są organami właściwymi w zakresie przestrzegania i stosowania przepisów o ochronie środowiska w zakresie odnoszącym się do tych pozwoleń. Każdy z tych organów będzie właściwy do dokonywania kontroli pozwolenia, które wydał. Również każda kontrola w zakresie gospodarki odpadami, a także upoważnienie do dokonywania kontroli w tym zakresie, powinna uwzględniać przepisy ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.). Wydaje się zatem uzasadnione uwzględnienie przepisu art. 70, 75 ust. 1 pkt 12, 77 i 79 ww. ustawy.

Kontrola w zakresie Prawa wodnego, stosownie do art. 136 ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 Prawo wodne (Dz. U. z 2012 r., poz. 145, z późn. zm.) obejmuje przegląd pozwoleń wodnoprawnych. W ramach kontroli przeprowadzanej przez organy, o których mowa w art. 379 ust. 1 ustawy - Prawo ochrony środowiska, należy uwzględnić kontrolę pozwoleń wodnoprawnych.

W rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 29 maja 2012 r. w sprawie sposobu obliczania poziomów recyklingu, przygotowania do ponownego użycia i odzysku innymi metodami niektórych frakcji odpadów komunalnych (Dz. U. z 2012 r., poz. 645) wskaźnik M_{wpmts} dla gminy oblicza się stosując liczbę mieszkańców (L_m) podaną z danych statystycznych GUS, które powinny być spójne z ewidencją ludności z danej gminy na rok, za który obliczany jest poziom.

Z up. MINISTRA
PODSEKRETARZ STANU
GŁÓWNY KONSERWATOR PRZYRODY

Janusz Zaleski